Ч. 60. Субота 15 (28) марта 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З ради державної. — Зворот в політичнім напрямі ческого клюбу. — Культурна борба у Франциї.)

На вчерашнім засіданю палати послів відчитано кілька інтерпеляций, між ними інтерпеляцию пос. Барвіньского в справі лихої господарки в громадах в Галичині, пос. Кремпи в справі надужить при побираню мит на дорогах і мостах в Галичині, пос. Вас. Яворского в справі читальні „Просьвіти" в Колоколині, рогатиньского повіта. — Ческий посол Бакса, що прибув перший раз на засідане, зложив посольске приречене і правнодержавне заявлене о ческім язиці, що викликало протести серед Всенімців. По промовах пп. Вінтера і Ганайса в справі голосованя над резолюцию п. Нічого о охороні прав Німців при удержавненю зелізниці перейшла палата до дневного порядку т. є. до доповняючих виборів до ріжних комісий і до вибору комісиї митової, зложеної з 48 членів. До тої комісиї визначило Коло польске послів Коліштера, Дулембу, Пінеса-Поратиньского, Ґарапіха, Єнджейовича, Ґурского і Шептицкого. По переведеню виборів до комісий полагоджено кілька справ посольскої ненарушимости і ухвалено видати судови між иншими послів: Валевского, Фінка, Брайтера і Кубика. Відтак розпочала ся дискусия над справою відшкодованя рільників за страти внаслідок вибитя зараженої худоби. По принятю закона о охороні знаку тов. ім. „Червоного Хреста" закрито засідане по год. 12. — Слідуюче засідане ві второк дня 31 марта перед полуднем. — Палата панів скликана на день 4 цьвітня.

Політика, на котру тепер знов пустили ся молодоческі посли, викликала невдоволене суспільности. Найсильнійше виявилось то невдоволене при послідним доповняючім виборі до державної ради, при котрім побідив кандидат крайних ческих радикалів, др. Бакса. Против маніфесту молодоческого клюбу виступив головний молодочеський орґан, Narodni Listy, а навіть в самім клюбі молодоческім вибухає явним протестом невдоволене радикальнїйших членів клюбу против політики клюбу. Невдоволені з політики члени молодоческого клюбу домагають ся скликаня конференциї молодоческих мужів довіря. На тій конференциї згадані посли хочуть домагати ся, аби всі молодоческі посли зложили мандати, аби через нові вибори виборцї могли заявити ся, чи суть за радикальною, чи за умірковою політикою. Навіть многі умірковані молодоческі посли добачують в зложеню мандатів одинокий вихід з прикрого положеня, в якім тепер знаходить ся ческа політика.

У француским парляменті веде ся від кількох днів дискусия над просьбою деяких монаших чинів о затверджене їх. Президент міністрів спротивив ся увзглядненю тих просьб і візвав палату, аби не запускала ся в специяльну дискусию. Головно розходило ся о дозвіл на мешкане у Франциї чина Картузів, котрі покликували ся на королївский декрет з р. 1816, котрий давав їм право мешкати у Франциї. Президент Комб заявив, що Картузи нїколи не були признані у Франциї і що не заслугують на нїякі вагляди, бо займають ся політикою. В голосованю палата відкинула просьбу Картузів 338 голосами против 231. В наслідок відкиненя тої просьби устроїли вчера католицкі студенти в Парижи демонстрацию против правительства. Полиция розігнала демонстрантів.

Новинки.

Львів дня 27 го марта 1903.

— **Именованя.** Є. В. Цїсар именував радників суду краєвого Мар. Оленьского і дра Марк. Мисиньского радниками висшого суду краєвого у Львові; дальше радниками висшого суду краєвого при трибуналах першої інстанциї радників судових: дра Фр. Мандибура в Перемишли для Золочева, Володим. Мандичевского в Станиславові для Станиславова, Конст. Коберквайна і Алекс. Менциньского обох у Львові для Львова, Йос. Паливоду в Тернополи для Тернополя, Йос. Голковского у Львові для Самбора і дра Євг. Звилоцкого в Перемишли для Станиславова. — Про-

2)

РОЗПЛАТА.

(З француского — Франсоа Коппе).

(Дальше).

— Вповні чесно! — відповів не жахнувши ся Ренодаль — розумію ся, по американьски, або иньшими словами — трудом, відвагою і терпеливостию. Ті два мілїони і ще невеликий капітал, який я лишив про запас дома для продовжаня моїх діл, я придбав виключно через торговлю соленою свининою, они належать до мене на найзаконнійшій основі. Сказавши вам, що я утік з касою, я виразив ся хибно, бо коли я утікав, каса була порожна. Як я взагалі дійшов до сего? Представте собі чоловіка, що тратить обожану жінку, котрий хоче заголомшити ся, придавити своє горе, і котрий утративши всяку ціль в житю, шукає забутя в гулянках. Можете собі представити моє безцільне житє та безглуздє марнотравство. Коли раз нарушені гроші вкладчиків, не лишає ся нічого иньшого, як тілько попробувати щастя на біржи, де ризикуєш: або подвійно відобрати втрачене, або втратити все. І я скінчив послідним. Но, все одно! Вірте лише, отче, що коли я зійшов з парохода в пристани Ню-Йорка з моїм маленьким сином на руках — я маю осьмилїтного сина, житє котрого спровадило смерть жінки — в моїй кешени не було навіть двайцятя франків. О ні! не крадеными грішми я зачав на ново добувати маєток. Гроші, що находять ся в сій мошонцї, зароблені чесно, ручу вам. Но в очах ваших я таки все ще бачу сумнів. Будьте ві мною щирі, не вяжіть ся, я вислухаю вас радо.

— Добре, най і так буде! — відповів сьвященик.— Простіть, єсли вас обиджую, но ви так мало похожі на каючого ся грішника. Я радби знати, що именно вас спонукало звертати сї гроші.

— Алеж цїлком мене не обиджуєте. Ось, бачите, минувшого року о сїй порі я навіть не думав вигладїти моїх вірителїв. Менї спокійно жило ся в Америцї під именем Гаррісона, і добре було удавати Англичанина вихованого в Марсилії. З Европою все покінчив, розпочав нове житє, і щастє усьміхало ся менї. Я вже розжив великий маєток та говорив собі: Все іде гарно! Ренодаль умер, многая літа Гаррісонови! Як ви справедливо замітили, я не був каючим ся грішником, докори совісти тревожили мене дуже мало. Дивно, як скоро забуває ся минувше. До того же з жалем вам признаю ся, я належу до людий зовсїм не віруючих; тож тим більше, єсли чеснота пробудила ся в менї, завдячую се лиш торічним сьвятам Рідзвяним.

Сьвященик, очевидно здивований, підвів голову.

— Ви знаєте — продовжав Ренодаль — як велике значінє має Різдво для Англичан і Американцїв. Торік жінка одного купця з Чікаго, з котрим я мав зносини, устроїла забаву для дїтий, куди я повів свого Віктора. Мушу однак додати, що мимо зіпсованих всїх моїх ліпших чувств, одно по крайній мірі лишило ся ненарушене, а се именно любов до сина. Я обожаю свою дитину, котра нагадує менї мою покійну жінку і ті часи... коли моя совість була ще чиста. Вікторови тепер вже вісім літ, він вже маленький мужчина, а я все таки падькаю ся з ним як з маленькою дитиною і що вечера усипляю сам єго в ліжочку. На забаві при деревци він бавив ся з другими дїтьми, а я попиваючи чай, був щасливий, дивлячи ся на єго радість. Хоч я і нерелїгійний, але ті Рідзвяні сьвята християн, се діточе сьвято, в часї котрих щастє маленьких лишає ся памятним для зрілих в потоптаним житєм людий, мало для мене богато чару. Перший раз за довгі літа мого горячкового существованя я був до глубини розжалений і відчував якесь предавно забуте, сумне, но заразом і солодке чувство... Під ту хвилю маленький Торцьо виліз менї на колїна та положив свою голову на рамя. Він доволї набавив ся і єму схотїло ся спати. Розумієш ся, я мав для него готовий дарунок на завтрішний ранок і несучи єго з забави до дому, я шепнув єму до уха: „Уважай! не забудь поставити свої черевички на коминку". Він розтворив заспані оченята і відповів: „Не забуду татку...

кураторами державними в шестій клясі ранги іменовані прокуратори семої кляси ранги: Віктор Півоцкий в Тернополи для Тернополя, Ів. Ровцкий в Бережанах для Золочева і Ів. Кіліян в Станиславові для Станиславова. — Радник суду краєвого Захарій Богосевич в Чернівцях одержав титул і характер радника висшого суду краєвого з увільненем від такси.

— **Є. Е. п. Намістник** гр. Лев Пініньский був вчера принятий на загальній авдиєнциї у Є. В. Цісаря.

— **Членами комісиї іспитової** для учителїв шкіл народних в Станиславові аж до кінця шкільного року 1904/5 іменовані: др. Йосиф Павловский, заступник учителя семінариї учительскої в Станиславові; Григорий Зарицкий, учитель школи вправ при тім же заведеню і Ів. Форович, управитель 5-клясової школи народної в Княгинині-Гірцї.

— **З „Кредитового Союза“.** В середу по полудни о 4-ій годині відбули ся в льокали „Рускої Бесїди“ у Львові загальні збори кредитового товариства „Союз“, при участи около 30 членів. Збори відкрив голова товариства п. совітник Гр. Кузьма, покликавши секретарів пп. касиера Бачиньского і Угрина. По відчитаню протоколу з попереднего зборy, касиер товариства відчитав справоздане, замкнене разунків і білянс за четвертий адміністрацийний рік 1902, що усе опісля пояснив головний директор др. Кость Левицкий. Показує ся, що „Союз“ дуже гарно розвиває ся, вкладки збільшили ся, як нїкотрого року. Була гадка, щоби товариство старало ся по змозї о заспокоєне як найбільшого числа руских товариств задаткових по провінциї, та дирекция була сему о стілько противною, що лїпше працювати і піднести до можливої вижини вперед те, що вже істнує, а не множити банків, не маючи анї потрібних капіталів, анї вишколених а конче до сего потрібних сил. Виражено бажане, щоби заснувати специяльний орган, під назвою „Економіст“; ся часопись мала-б виходити бодай раз на місяць і служити справам економічним, торговельним і асекурацийним, а піддержувати єї повинніб „Днїстер“, „Народна Торговля“ і „Кр. Союз кредитвий“. По справозданю, раді надзираючій уділено абсолюторию. По промовах пп.: Захариясевича, др. Кормоша, Сероїчковского, др. Федака, др. Савчака і др., де говорило ся о касах Райфайзенб і т. п., ухвалено держати одного постійного урядника в „Союзї“, аби міг в кождім часї інформувати сторони, особливо з провінциї, постійного люстратора, аби частїйше, а що найменше 2 рази до року, міг об'їздити підчинені „Союзови“ товариства і — люструючи їх, тим самим учити їх точности і порядку, підносячи на сю ціль оплату тов. на 3%; дальше ухвалено на будуче не оголошувати стану кредиту товариства, анї також виказу жертв, даваних поодиноким товариствам, лише загальну суму, призначену „Союзом“ на добродїйні цїли. Принято також внесене судиї п. Гарасимовича з Бродів поперте п. Сероїчковским, аби удїлити 200 кор. запомоги новозаснованій рускій бурсї в Бродах. Радник Рожанковский ставив внесеня, аби з призначених тов. „Просьвіта“ 1000 кор. і тов. „Днїстер“ 2000 кор. платити постійного вандрівного учителя крамарства, упало, а натомість ухвалено, що суму 1000 кор. призначує ся „Просьвітї“ загалом на економічні цїли. До ради надзираючої увійшли: О. Лежогубский і сов. Рожанковский, а до ревізийної комісиї: пп. проф. Іл. Кокорудз, рад. Юліян Січиньский і секр. „Днїстра“ Сидір Британ. Збори закінчили ся по 7 год. вечером.

— **Репертуар руского театру у Львові.** Недїля, дня 29-го марта, передпослїдне представлене в сали „Colosseum“: другий раз: „Відьма“, оперета в 4 діях а 5 відсл. А. Яновскої. — Второк, дня 31 марта, послїдне представлене в сали „Colosseum“, перший раз на рускій сцені: „Уриель Акоста“, траґедия в 5 діях Ґуцкова. — Дальші представленя в сали тов. „Gwiazda“ ул. Францїшканьска ч. 7. Четвер, дня 2 цьвітня, перший раз: „Загублений рай“, драма в 5 діях Тогобочного і Ґольдета. — Субота, дня 4-го цьвітня; „Скапаний сьвіт“, штука в 4 діях В. Оркана, перший раз з спільоґом „Ніч“.

— **Важне для сьвящеників!** Редакция „Богословского Вѣстника“ видала знаменитий твір сьв. Іоана Золотоустого **„О сьвященьстві“** разом з іконою і житеписю того сьвятого (стор. XII+240). Для духового житя кождого, а головно сьвященика, необходима лектура; виконана під зглядом технїчним артистично, може служити яко настїльна книжка. Набути можна по цїні 3 кор. в редакциї „Б. В.“ або в книгарни Ставропиґійской (для тих, що зложили передплату на „Б. В.“ за р. 1902, цїна 2 кор.) Позаяк наклад виносить всего 600 прим., проте належить поскорити з замовленями. Купуючи дістануть безплатно також видане тої-ж редакциї „Сьв. Письмо о сьвященику“. (На почтову пересилку треба залучити 20 сот.)

— **Відшкодоване за 10 лїт вязниці.** Недавно тому доносили ми, що суд в Станиславові увільнив невинно засудженого за якесь убийство Петра Гнатича, коли він відсидїв вже десять лїт вязниці і коли удало ся відкрити дїйстних виновників. Гнатич жадає тепер відшкодованя за невинно потерпівшу кару, котре єму справедливо належить ся і котре він певно одержить, хоч може не в тій висоті, в якій він єго домагає ся. Гнатич подав позов против скарбу державного, в котрім домагає ся відшкодованя в сумі 36.700 корон.

— **Кіньске мясо у Львові.** На вчерашнім засїданю львівскої ради міскої порушено також справу різаня коний на мясо і може бути, що вже в недалекім часї будуть і у Львові продавати конину. Рада міста ухвалила іменно дати п. Кічалесови призволене на різане в міскій різниці коний і на продаванє кіньского мяса але лиш на вивіз. При сій нагоді поручено на внесене радного Блюменфельда комісиї різничій уложити реґулямін для кіньскої різниці і довести до того, щоби й у Львові продавано кіньске мясо.

— **Велика крадїж на почтї.** Ще в перших днях сего місяця пропав був десь на дорозї межи Петергофом а Будапештом з почтового амбулянсу мішок, в котрім було 30.000 корон готовими грішми а 8000 корон купонами. Підозрінє впало на слугу почтового Йосифа Папча і єго жінку та й зараз їх арештовано. Папчі зразу випирали ся єсли аж ось дня 25 с. м. признали ся до крадежі і сказали, що закопали гроші в міскім ліску в Штульвайсенбурзї. То показало ся неправдою, бо гроший в показаним місци не знайдено. За то знайдено в Торді у господаря Стефана Мочка 9.320 корон закопані в пивниці а в столї у господаря Павла Варґи 19.240 корон походячі із згаданої крадежі. Обох господарів арештовано. Чи они були спільниками злодіїв, чи лиш їх обікрали, поки що не знати.

— **Огонь.** В Козельниках під Львовом вибух вчера по полудни огонь на обійстю братів Івана і Казимира Кавальців. Огонь був так сильний, що єго спостережено аж з ратуша у Львові. Відділ львівскої сторожі пожарної поїхав зараз на поміч. Згоріла хата, дві припираючі до неї стайні і бідний псиско разом зі своєю будою.

— **Краска тіла муриньских дїтий.** Як виглядають муриньскі дїти, коли прийдуть на сьвіт? Се до недавна мало хто знав. Здавало би ся, що коли батько і мати чорні, то й дитина повинна би бути чорна. Тамчасом так не єсть. Німецкий лікар, котрий перебував через кілька лїт в краю Тоґо в Африці, написав цїлу книгу о своїх розслїдах в сім напрямі, а в них ось що показує ся: В сторонах рівникових мають новонароджені муринята так само біле тїло як і инші европейскі дїти. Аж по 2 або 3 днях набирає тїло темної краски і стає майже лїлїєве, по дальших десяти днях робить ся тїло ясно каштановате і та краска остає ся досить довго; аж по 2 або 2 місяцях стає дитина зовсім чорна.

— **Страшна траґедия в родинї.** З Ґрацу доносять: Урядник краєвий в Ґрацу, Лефель-

---

А знаєш, я би хотів, щоби менї дитятко Христос приніс коробку з оловяними жовнїрами в червоних штанах як ті живі, що я їх бачив в великім городі, коли ще був дуже маленький та бігав з нянькою. Памятаєш сей великий город, де много статуй і дерев в зелених кадках? Ми ходили туди також через улицю з арками, пригадуєш собі? Я ще носив спідничку як дівчина і мене кликали Торцьо Ренодель...." Сказавши се, умучена дитина заснула. Я помертвів, цїле моє тїло задрожало. Віктор, котрий в часї нашої утечи мав лиш чотири роки, памятав своє дитиньство і зганьблене мною імя Ренодель! Не замикаючи очий, пересидів я при головах мого сина цїлу ніч. Страшна се була ніч. Єсли Віктор не забув свого імени, то який небудь случай може єму відкрити, що се імя злодія, що утїк перед вязницею. Я не міг винести сеї гадки, що мій син дізнає ся правди, відчує за мене встид та з відразою відверне ся від мене. Тогди то я зробив собі обіт, звернути все украдене моїм бувшим вкладникам до послїдного гроша з процентами від процентів і дістати від них власноручні письменні посьвідченя, котрі я міг би в случаю нещастя, в случаю, єсли би Віктор дізнав ся колись о моїм злочиньстві, показати єму і сказати: „Так, но я все віддав!“ і я буду мати надію, що він пожалує і помилує мене. Так рішивши ся, я зреалїзував цїлий свій маєток, але сума не була ще такою, щоби можна заспокоїти довг. Цїлий рік я з висиленем трудив ся і тепер не лише, що можу заплатити довг до чиста, але маю ще відложених кілька тисяч долярів, при помочи котрих придбаю майно для мого Торця, а вже до того майна ніхто не буде мав права, крім єго самого.

Сьвященик встав і підійшов з протягненою рукою до Ренoделя.

— Я на ваші услуги, сказав, і готов їхати сейчас. Зводьте дати менї ще послїдні вказаня. Но упереджаю вас, що я безусловно мушу вернути ся на утреню до церкви сьв. Тройцї, се значить, перед північчю.

— О півночи відходить мій поїзд — відповів Ренодель, стискаючи руку сьвященика.

— І я рівнож не рад би спізнити ся на поїзд, як ви до церкви. Париский воздух для мене нездоровий — ви знаєте длячого — і тепер, коли я в вашій особі найшов вповнї довірочного посередника, не маю тут більше нічого робити, як хиба ждати на мої поквітованя. Тепер обідовий час, всї сидять дома; я пересьвідчений, що ви застанете моїх чотирох вірителїв і знаменито вивяжете ся з припорученого вам заданя. Отсе спис, продовжав він, винявши з кишенї в четверо зложений аркуш паперу. Зачнете від Люї Дубле. Се лїтерат: улиця Аббес. Ви даєте єму вексель на двіста пятьдесять один тисяч триста девятьдесять франків. Се був довговолосий молодець з нечистими нігтями, що вів розгульне житє париской золотої молодїжи. Опісля мабуть мав голосний успіх на лїтературнім полі. Єсли він дальше придержує ся своїх привичок, то єго всї доходи розходять ся в каварнях на ріжних гулянках з товаришами. Потім — панна Лятурнюр; улиця кардинала Лемуена. Там она має маленьку школу. Вексель на триста шістьдесять три тисячі франків. Надію ся, що така сума вистарчить на закупно всяких пігулок і мінеральних вод, котрими поважана дївиця любить ся наливати. Арні Бюрпаль, архітект, улиця Ренн. Я пригадую єго собі гарним молодцем, страшним львелясом. Вексель на вісїмсот девятьдесять девять франків. Говорять, що він оженив ся. Се буде приданим для єго дочок, єсли їх має. А вкінци найбільше із всїх потерпілих жертва мого банкротства маркиз Кандекен; бульвар Мельзерб. Єго вже вертаючи відвідаєте. Він член жокей-клюбу, потомок знаменитих предків, що били ся під Азенкуром і Пазією, Мальплякє і Росбраном. Без них як бачите, не обійшла ся нї одна програна битва. Маркиз славно жив в молодости. Перед пяти роками прогуляв весь величезний маєток до гроша та опісля оженив ся для маєтку. Моя крадїж, як говорять, приневолила єго позолотити свій герб подружем з донькою Мордока, банкира вельми недоброї репутациї. Все одно, гадаю, що вексель на мілїон сімдесять вісїм тисяч, чотириста двайцять один франків буде для него таки дуже милою несподіванкою. Скажіть, будьте ласкаві, моїм чотирoм вірителям, що я не маю наміру ставати по тім всїм перед судом хоч би лиш для самооправданя, лиш що я оттак собі хочу з ним сквітувати ся. Можете, єсли хочете, сказати їм, що Ренодель перемінив імя і призвище, та вже більше для них не істнує. Но передовсїм жадайте поквітованя, щоби на случай біди я міг показати їх Вікторови... так прошу, возьміть гроші і адреси... Тепер пів до шестої, не можна тратити часу. Ще раз з цїлого серця спаси Біг за велику услугу, отче, і до скорого побаченя.

ман, задушив оногди свою жінку і двоє молодших дітий а відтак підрізав собі горло бритвою. Старшому хлопцеви удало ся якось втечи і він лиш легко покалічений. На крик хлопця збігли ся сусіди, але застали в хаті вже лиш чотири трупи. Причиною сего страшного вчинку були клопоти грошеві.

— Хитрість дівчини. При кінци січня арештовано в Швайцариї на двірци в Шо де Фонд небезпечного дурисьвіта і мантія Гавриїла Крайчіра, котрий удавав офіцира від гузарів або великого достойника державного, вишукував собі богаті дами, переважно вдовиці і обіцював їм, що оженить ся з ними а відтак старав ся вимантити гроші і щезав. Так зробив він був з одною вдовицею по високім судовім урядникү австрийскім, від котрої в Монахові вимантив 4000 корон і щез. Віденьска поліция викрила була, що той мантій втік до Швайцариї і там укривае ся, отже віднесла ся о поміч до швайцарскої поліциї. Але та на дармо силувала ся дістати в свої руки хитрого мантія. Она придумала таку хитрість: Подала до всіх швайцарских часописий оповістку, що богата, молода вдовиця, Американка з майном 75.000 долярів шукає знакомства інтелїґентного чоловіка, за котрого готова віддати ся. На ту принаду дав ся Крайчір зловити і зрадив ся, де перебуває. Він написав лист до „богатої американьскої вдовиці", в котрім сказав їй, що може війти ся з ним на двірци зелізниці в Шо де Фонд. Вдовиця віддала лист поліциї, а та дійстно зійшла ся з мантієм на умовленім місци і арештувала его.

— **Загально видають** МАВТНЕРА імпреґновані насіння бураків пашних найвисші збори і рівнож знамениті як і незрівнані суть Мавтнера насіння яринні і цьвітові.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелізниць державних** оповіщує: Полуднево-німецкій-австро угорский рух звязковий. З днем 1 цьвітня 1903 входить в жите додаток II до тарифи для перевозу худоби розплодової і т. п. з Донавретінґен і т. д. до Будвайс і т. д.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 27 марта. Slavische Corresp. доносить, що словіньский посол Шустершіц зложив достоїньство предсідателя полуднево-славяньского клюбу послів внаслідок непорозумінь між словіньскими і хорватскими членами клюбу.

Берлин 27 марта. Канцлер др. Більов виїздить завтра за відпусткою до полудневої Італії, де забавить до часу приїзду цісаря Вільгельма до Риму.

Атени 27 марта. З огляду на політичне положене в Туреччині відложив король Юрий свою подорож до Копенгаґи. — З Лярісси доносять, що тамошна поліция увязнила там кільканайцять молодих Македонців, котрі хотіли перейти турецку границю. Взагалі в тесальских містах появило ся тепер богато підозрілих осіб.

Мадрид 27 марта. Король підписав декрет розвязуючий обі палати кортезів. Вибори відбудуть ся до палати послів 26 цьвітня, а до сенату 10 мая. Парлямент збере ся відтак 18 мая.

Софія 27 марта. Дня 28 с. м. буде собрание закрите і збере ся знов аж в осени.

Надіслане.

Ренодель взявши лямпу, провів сьвященика до передпокою, поміг ему одіти ся, отворив двері на сходи і запер їх за ним. Опісля вернув до комнати, сів на кріслі перед комином, виняв з циґаретниці незвичайно довгої гаваньске циґаро і положивши ноги по американьски на мармурову плиту комина, став пускати клуби диму, на спосіб відпливаючого парохода.

При сьвітлі каритної лямпи, Мулен ще раз переглянув спис адресів і сідаючи в кариту, сказав візникови першу з них. Лиш тілько замкнули ся дверці повозу — перезяблий візник пігнав свого коня. З коня виходила пара неначе з вапняної ями.

Не зважаючи на вікна, що не добре приставали і від котрих сильно дуло, на сопух гнилої соломи та вохкого сукна, сьвященик чувствував себе в семім небі. Безперестанно тримав руку в кишени своєї ряси, де були гроші, се майно кількох родин, і вкінци прийшов до того, що дане ему припорученє вельми приятне, та що не кождого дня доводить ся зробити стілько людий щасливими.

З Кліші до Монмантра недалеко. Засіяли крізь мраку ярко осьвічені вікна якогось дому для забави, опісля знов все потонуло в мраці, аж наконець карита станула на улиці Аббес.

— Чи пан Люї Дюбле тут мешкає? — запитав сьвященик, отвираючи двері в комнатку дверниці, звідки ударив его в ніс запах руму.

— На пятім поверсі, двері просто відповіла дверниця, особа в білім чипку і з сильним поростом над верхною губою.

Неначе макбетовска відьма, она порала ся коло димлячого кітла, мішаючи там „печінку жида, кров малпи і жовч вепра, що пожер своїх девятеро дітий". А сеж в дійсности була лиш баранина з бобом, котра нігде так вкусно не приладжує ся, як в мешканях париских дверників.

Нужденний вигляд старушки і слабо осьвічені люди урадували сьвященика. Як раз так повинен мешкати бідний поет, котрому вічно не стає гроший. Мешканє на пятім поверсі — знаменито. І сьвященик, котрий знав про домашну обставу літератів лиш тілько на немногих класичних начерках, представляв собі мрачну неопалену комнату а там на нужденнім ліжку Люї Дюбле з оліцем і папером в руках з побуреним волосєм, розхрістаною грудию та горячковим блеском очий. Думаючи так, наївний сьвященик пригадав собі деякі ґравюри з минувшого століття, які доглянув мимоходом в торговли книгарника. Хто знає, може бути, нещасний поет, доведений нуждою і злиднями до крайности, в ту саму хвилю наміряє жите собі відобрати, може бути, прийде ся виломити двері і найти его на пів задушеного від ґазу угля.

І весь зворушений старець, не уважаючи на свою астму, майже біг на гору, але „пятий" поверх оказав ся далеко не послідним поверхом сеї камениці і сьвященик вельми здивував ся, побачивши приличні двері, котрі могли би були бути дверми заможного буржуа.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелізничих

важний від 1. мая 1902 після середно-европ. год.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Петунєв
	6·35	„ Лавочного, Мукача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Струже
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·35	„ Іцкан, Сокаля, Бергомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 25/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 18/5 до 16/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45	4·15	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	8·16	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·25	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мукача, Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	10·05	„ Янова від 1/5 до 15/9 в неділї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·25	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·23	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
	4·40	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·35		„ Підволочиск на гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·40		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·15		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10.03	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в неділю і сьвята
	7·04	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 10/9 до [illegible]
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·30	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пе[illegible]у

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі книжки, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелізниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Аптика в Королївці

поручає

В. АЛЄРГАНДА АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зіля ті, витворювані з найпільнійших ростин альпейских, перевисшають всї до тепер уживані зіля, грудні сиропи і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслідком того они просто неоцінені при катаральних болїзнях легких і проводів віддихових, при кашлю, хрипцї і всїх других подібних недугах. Спосіб ужитя: Горсть зіль тих запарює ся в шклянцї кипячої води і той відвар пє ся в лїтнім станї рано і вечером.

Цїна 50 сот.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Ґазети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ удїляє своїм членам на $5\frac{1}{2}$% і 1% додатку на кошти адмінїстрациї, за предложенєм документів виказуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 лїт. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тільки обезпечений тревало в „Днїстрі“ від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 удїлами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР“ і опроцентовує на 4% Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК роздїляє ся частию на дивіденду для членів. частию на публичні добродїйні цїли: на церкви, бурси, захоронки. школи і т. д. На ті цїли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦИЇ в справах позичок удїляє Дирекция і аґенти.

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находять ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тиждевника ілюстрованого“. До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

Дуже величавий

образ комнатний

представляючий

„ПРИЧАСТЄ“

мальований артистом Єзерским в природних красках.

Величина образа 55×65 цтм.

Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.

Набути можна у

Антона Хойнацкого

Львів, ул. Руска ч. 3.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускиий).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).